

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת מימרא		Talmud Navigator											
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
המוציא מחבירו עליו הראיה וכו'.	חכמים:												קנב: <
ראיה במאי?													קנב: ^
ראיה בעדים	רב הונא:												קנב: !
ראיה בקיום השטר.	רב חסדא ורבה בר רב הונא:												קנב: !
רב הונא אמר ראיה בעדים, קא מיפלגי בפלוגתא דר' יעקב ורבי נתן	[רב הונא]												קנב: ■
רבי מאיר כרבי נתן	[רבי מאיר]												קנב: ◆
ורבנן כרבי יעקב	[רבנן]												קנב: ◆
ראיה בקיום השטר, קא מיפלגי במודה בשטר שכתבו צריך לקיימו	רב חסדא ורבה בר רב הונא:												קנב: ■
מודה בשטר שכתבו - אינו צריך לקיימו	דר"מ סבר:												קנב: ◆
מודה בשטר שכתבו - צריך לקיימו.	ורבנן סברי:												קנב: ◆
והא איפליגו בה חדא זימנא													קנב: ך
אין נאמנין לפוסלו, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]												קנב: ך
נאמנין	חכמים:												קנב: ך
צריכא, דאי איתמר היא, בהיא קאמרי רבנן, משום דאלימי עדים ומרעי שטרא, אבל הכא הוא דלאו כל כמיניה - אימא לא ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר' מאיר, אבל בהך אימא מודה להו לרבנן, צריכא.													קנב: !
ראיה בעדים.	וכן אמר רבה:												קנב: ■
מאי טעמא? אי נימא, מדכולהו כתיב בהו כד הוה מהלך על רגלוהי בשוקא, ובהא לא כתיב בה - שמע מינה שכיב מרע הוי, אדרבה, מדכולהו כתיב בהו כד קציר ורמי בערסיה, והא לא כתיב בה - שמע מינה בריא הוי	א"ל אביי:												קנב: ך
איכא למימר הכי ואיכא למימר הכי, אוקי ממונא בחזקת מריה.	[רבה]												קנב: !
ובפלוגתא:													קנב: ■
ראיה בעדים	דרבי יוחנן אמר:												קנב: ◆
ראיה בקיום השטר.	ור' שמעון בן לקיש אמר:												קנב: ◆
מעשה בבני ברק באחד שמכר בנכסי אביו ומת, ובאו בני משפחה וערערו לומר קטן היה בשעת מיתה, ובאו ושאלו את רבי עקיבא: מהו לבודקו?	איתיביה רבי יוחנן לרבי שמעון בן לקיש:												קנב: ם
אי אתם רשאים לנוולו ועוד, סימנין עשוין להשתנות לאחר מיתה	אמר להם: [רבי עקיבא]												קנב: ך
בשלמא לידי דאמינא, ראיה בעדים, כיון דאמר ללקוחות אייתו עדים ולא אשכחו, היינו דקא אתו ואמרו ליה: מהו לבודקו אלא לדידך דאמרת: ראיה בקיום השטר, למה להו לבודקו? לקיימו שטרייהו ולוקמו בנכסי													קנב: ך
מי סברת: נכסי בחזקת בני משפחה קיימי, וקא אתו לקוחות ומערערי? נכסי בחזקת לקוחות קיימי, וקא אתו בני משפחה וקא מערערי.	[רבי שמעון בן לקיש]												קנב: !
הכי נמי מסתברא, מדקאמר להו: אי אתם רשאים לנוולו, ואישתיקו אי אמרת בשלמא בני משפחה קא מערערי, משום הכי אישתיקו, אלא אי אמרת לקוחות קא מערערי, אמאי שתיק? לימרו ליה: אנן זוזי יהבינן ליה, לינוול ולינוול													קנב: ■
אי משום הא לא איריא, הכי קאמר להו: חדא, דאי אתם רשאים לנוולו ועוד, וכי תימרו זוזי שקל, לינוול ולינוול, סימנים עשוין להשתנות לאחר מיתה.													קנב: ך
הרי שהיה אוכל שדה ובא בחזקת שהיא שלו, וקרא עליו אחד ערער לומר שלי היא, והוציא זה את אונו לומר שמכרתה לי או שנתתה לי במתנה, אם אמר: איני מכיר בשטר זה מעולם - יתקיים השטר בחותמיו, אם אמר: שטר פסים הוא זה, או שטר אמנה, שמכרת ליך ולא נתת לי דמים, אם יש עדים - הלך אחר עדים, ואם לאו - הלך אחר השטר	שאל רבי שמעון בן לקיש את רבי יוחנן, זו שנויה במשנת בר קפרא:												קנב: ך

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לימא, ר' מאיר היא, דאמר: מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו, ולא רבנן											⚡	◊	קנד:	
לא, שאני אומר: דברי הכל - מודה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו.	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!	◊	קנד:	
והא מפלג פליגי	[רבי שמעון בן לקיש]										⚡	◊	קנד:	
אין נאמנין לפוסלו, דברי ר' מאיר	דתנן: [רבי מאיר]										⚡	◊	קנד:	
נאמנין	הכמים:										⚡	◊	קנד:	
אי עדים אלימי ומרעי שטרא, איהו כל כמיניה?	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!	◊	קנד:	
והלא משמך אמרו: יפה ערערו בני משפחה	אמר ליה: [רבי שמעון בן לקיש]										⚡	◊	קנד:	
זו אלעזר אמרה, אני לא אמרתי דבר זה מעולם.	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!	◊	קנד:	
אם יכפור רבי יוחנן ברבי אלעזר תלמידו, יכפור ברבי ינאי רבו?	רבי זירא:										⚡	◊	קנד:	
מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו	דאמר רבי ינאי אמר רבי:										⚡	◊	קנד:	
רבי, לא משנתנו היא זו	ואמר ליה רבי יוחנן:										⚡	◊	קנד:	
המוציא מחבירו עליו הראיה	והכמים אומרים:										⚡	◊	קנד:	
אין ראייה אלא בקיום השטר?											⚡	◊	קנד:	
ברם נראין דברי רבינו יוסף, דאמר רבינו יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: זו דברי חכמים, אבל רבי מאיר אומר: מודה בשטר שכתבו שצריך לקיימו. ומאי דברי הכל? דרבנן לגבי רבי מאיר דברי הכל היא.	[רבי זירא]										!	◊	קנד:	
והא איפכא תנן											⚡	◊	קנד:	
המוציא מחבירו עליו הראיה	והכמים אומרים:										⚡	◊	קנד:	
איפוך.											!	◊	קנד:	
אין נאמנין לפוסלו, דברי רבי מאיר	והא תניא: [רבי מאיר]										⚡	◊	קנד:	
נאמנין	הכמים:										⚡	◊	קנד:	
איפוך.											!	◊	קנד:	
והא רבי יוחנן ראייה בעדים קאמך											⚡	◊	קנד:	
איפוך.											!	◊	קנד:	
לימא, ליפוך נמי תיבתא											^	◊	קנד:	
בשלמא לדידי דאמינא ראייה בקיום השטר, היינו דמשכחת לה דנחתה לקוחות לנכסים, אלא לדידך דאמרת ראייה בעדים, היכי משכחת לה דנחתה לקוחות בנכסים?	לא, הכי קאמר ליה רבי יוחנן לר' שמעון בן לקיש:										⚡	◊	קנה:	
מודינא לך בערער דבני משפחה דלאו ערער הוא, מאי קאמרי? קטן היה, חזקה אין העדים חותמין על השטר אלא אם כן נעשה גדול.	אמר ליה: [ריש לקיש]										!	◊	קנה:	
קטן מאימתי מוכר בנכסי אביו? רבא אמר רב נחמן: בן שמנה עשרה שנה	איתמר: [רבא אמר רב נחמן]										⚡	◊	קנה:	
בן עשרים שנה.	רב הונא בר חיננא אמר רב נחמן:										⚡	◊	קנה:	
מעשה בבני ברק באחד שמכר בנכסי אביו ומת, ובאו בני משפחה וערערו לומר קטן היה בשעת מיתה, ובאו ושאלו את רבי עקיבא: מהו לבדוק?	מתיב ר' זירא:										⊙	⚡	◊	קנה:
אי אתם רשאים לנוולו ועוד, סימנין עשוין להשתנות לאחר מיתה	אמר להם: [רבי עקיבא]										⚡	◊	קנה:	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשלמא למאן דאמר בן שמנה עשרה שנה, היינו דקאתו ואמרו ליה: מהו לבדוק? אלא אי אמרת מבן עשרים, כי בדקו ליה מאי הוי?											⚡	◊	קנה.
בן עשרים שלא הביא שתי שערות - יביאו ראיה שהוא בן עשרים, והוא הסרים לא חולץ ולא מיבם	והא תנן:										⚡	◊	קנה:
והוא שנולדו בו סימני סריס?	לאו איתמר עלה, אמר ר' שמואל בר רב יצחק אמר										!	◊	קנה:
דיקא נמי, דקתני: והוא הסרים, שמע מינה.	רבא:										■		קנה:
וכי לא נולדו לו סימני סריס, עד כמה?											^	◊	קנה:
עד רוב שנותיו.	תני ר' חייא:										!	◊	קנה:
כי אתא לקמיה דרבי חייא, אי כחיש - אמר להו: ליברי, ואי אברי - אמר להו: ליכחוש, דהני סימני זמנין דאתו מחמת כחישותא, זמנין דאתו מחמת בריותא.	[רבי חייא]										○	◊	קנה:
תוך זמן כלפני זמן, או כלאחר זמן?	איבעיא להו:										^		קנה:
תוך זמן כלפני זמן	רבא אמר רב נחמן:										!	◊	קנה:
תוך זמן כלאחר זמן.	רבא בר רב שילא אמר ר"ב:										!	◊	קנה:
והא דרבא לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר											■		קנה:
דההוא תוך זמן דאזיל זבין נכסי ואתא לקמיה דרבא											○	◊	קנה:
אמר להו: לא עשה ולא כלום											■	◊	קנה:
מאן דחזא סבר: משום דתוך זמן כלפני זמן, ולא היא, התם שטותא יתירתא חזא ביה, דהוה קא משחרר להו לעבדיה.											■	◊	קנה:
תינוקת בת ארבע עשרה שנה ויום אחד יודעת בטיב משא ומתן, מהו?	שלח ליה גידל בר מנשיא לרבא, ילמדנו רבינו:										^	◊	קנה:
אם יודעת בטיב משא ומתן - מקחה מקח וממכרה ממכר.	שלח ליה: [רבא]										!	◊	קנה:
ולישלח ליה: תינוק											⚡		קנה:
מעשה שהיה כך היה.											!		קנה:
ולישלח ליה: תינוקת בת שתים עשרה שנה ויום אחד											⚡		קנה:
מעשה שהיה כך היה.											!		קנה:
ההוא פחות מבן עשרים דאזל זבין נכסי אבוהו, כגידל בר מנשיא, אתא לקמיה דרבא.											○	◊	קנה:
אמרו ליה קרוביה: זיל אכול תמרי ושדי ביה קשייתא בי רבא, עבד הכי											○	◊	קנה:
זביניה לאו זביני.	אמר להו: [רבא]										■		קנה:
כי קא כתבו ליה שטרא, אמרו ליה לקוחות, זיל אימא ליה לרבא: מגלת אסתר בזווא, שטרא דמר בזווא? אזל א"ל											○	◊	קנה:
זביניה זביני.	אמר להו: [רבא]										■		קנה:
אמרו ליה קרוביה: לקוחות אגמרוהו											○	◊	קנה:
מסברי ליה סבר, כיון דמסברי ליה וסבר - מידע ידע, והאי דעבד הכי - חוצפא יתירא הוא דהוה ביה.	אמר להו: [רבא]										■	◊	קנה:
ולעדות - עדותו עדות.	רב הונא בריה דרב יהושע:										■	◊	קנה:
לא אמרן אלא למטלטלי, אבל למקרקעי לא.	מר זוטרא:										■	◊	קנה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
מ"ש מטלטלי? דוביניה זביני, אלא מעתה	רב אשי למר זוטרא:										‡	קנה:
הפעוטות - מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין	הא דתנן:										‡	קנה:
ה"נ דעדותן עדות											‡	קנה:
התם בעינא (דברים י"ט) ועמדו שני האנשים וליכא.	א"ל: [מר זוטרא]										!	קנה:
ומתנתו מתנה.	אמימר:										■	קנה:
השתא ומה זביני דמקבל זווי - אמרת דלא, דלמא מוזיל ומזבין, כל שכן מתנה דלא מטי ליה ולא מידי	רב אשי לאמימר:										‡	קנה:
ולטעמיך, זבין שוי חמשא בשיתא, הכי נמי דוביניה זביני? אלא, קים להו לרבנן דינוקא מקרבא דעתיה גבי זווי, ואי אמרת זביניה זביני, זמנין דמקרקשי ליה זווי, אזיל מזבין לכולהו נכסי דאבוה אבל גבי מתנה, אי לא דהרה ליה הנאה מיניה לא הוה יהיב ליה מתנה, אמרו רבנן: תיהוי מתנתו מתנה, דלעבידו להו מילי.	א"ל: [אמימר]										!	קנה:
בודקין לקדושין, לגרושין, ולחליצה ולמיאונין, ולמכור בנכסי אביו - עד שיהא בן עשרים.	רב נחמן אמר שמואל:										■	קנה:
וכיון דבדקנא לקדושין, לגרושין למה לי?											‡	קנה:
לא נצרכא אלא ליבום											!	קנה:
בן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו - קנאה, ואין נותן גט עד שיגדל.	דתנן:										!	קנה:
לחליצה											■	קנה:
לאפוקי מדר' יוסי											■	קנה:
איש כתוב בפרשה, אבל אשה - בין גדולה ובין קטנה	דאמר: [רבי יוסי]										■	קנה:
קא משמע לן דמקשינן אשה לאיש, דלא כר' יוסי.											■	קנה:
ולמיאונין											■	קנה:
לאפוקי מדרבי יהודה											■	קנה:
עד שירבה שחור	דאמר: [רבי יהודה]										■	קנה:
קא משמע לן דלא כרבי יהודה.											■	קנה:
ולמכור בנכסי אביו עד שיהא בן עשרים											■	קנה:
לאפוקי ממאן דאמר בן שמנה עשרה.											■	קנה:
והלכתא: תוך זמן כלפני זמן.											■	קנה:
והלכתא כגידל בר מנשה.											■	קנה:
והלכתא כמר זוטרא.											■	קנה:
והלכתא כאמימר.											■	קנה:
והלכתא כרב נחמן אמר שמואל בכולהו.											■	קנה:
המחלק נכסיו על פיו - ר' אלעזר אומר: אחד בריא ואחד מסוכן, נכסים שיש להן אחריות - נקנין בכסף ובשטר ובחזקה, ושאין להן אחריות - אין נקנין אלא במשיכה.	[רבי אלעזר]										■	קנה:
מעשה באמן של בני רוכל שהיתה חולה, ואמרה: תנו כבינתי לבתי, והיא בשנים עשר מנה, ומתה, וקיימו את דבריה	אמרו לו:										‡	קנה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator																			
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
בני רוכל תקברם אמן.	אמר להן: [רבי אלעזר]																				קנו:
מעשה במרוני אחד שהיה בירושלים, והיו לו מטלטלין הרבה וביקש ליתנם במתנה, אמרו לו: אין להם תקנה עד שיקנה על גב קרקע. הלך ולקח בית סלע אחד סמוך לירושלים, ואמר: צפוניו לפלוני ועמו מאה צאן ומאה חביות, ודרומו לפלוני ועמו מאה צאן ומאה חביות, ומת, וקיימו חכמים את דברין	תניא, אמר להן רבי אליעזר לחכמים:																				קנו:
משם ראייה? מרוני בריא היה.	אמרו לו:																				קנו:
בני רוכל תקברם אמן וכו'.	אמר להן [רבי אלעזר]																				קנו:
מאי טעמא קא לייט להו?																					קנו:
מקיימי קוצים בכרם היו, ורבי אליעזר לטעמיה	רב יהודה אמר שמואל:																				קנו:
המקיים קוצים בכרם - רבי אליעזר אומר: קדש	דתנן: [רבי אלעזר]																				קנו:
לא קדש אלא דבר שכמוהו מקיימין. בשלמא כרכום חזי, אלא קוצים למאי חזי?	חכמים:																				קנו:
מאי טעמא דר' אליעזר? שכן בערביא מקיימין קוצים בשדות לגמליהן.	רבי חנינא:																				קנו:
קונין קנין משכיב מרע אפי' בשבת, ולא לחוש לדברי ר' אליעזר, אלא שמא תטרוף דעתו עליו.	רבי לוי:																				קנו:
בשבת - דבריו קיימין, מפני שאין יכול לכתוב, אבל לא בחול	רבי אליעזר:																				קנו:
בשבת אמרו, קל וחומר בחול.	רבי יהושע:																				קנו:
כיוצא בו, זכין לקטן ואין זכין לגדול, דברי רבי אליעזר	[רבי אליעזר]																				קנו:
לקטן אמרו, קל וחומר לגדול.	רבי יהושע:																				קנו:
מתני' מני? רבי יהודה היא																					קנו:
בחול - דבריו קיימין, מפני שיכול לכתוב, אבל לא בשבת	דתניא: רבי מאיר אומר, ר' אליעזר אומר:																				קנו:
בחול אמרו, וקל וחומר לשבת.	רבי יהושע אומר:																				קנו:
כיוצא בו, זכין לגדול ואין זכין לקטן, דברי ר' אליעזר	[רבי אליעזר]																				קנו:
בגדול אמרו, קל וחומר לקטן.	רבי יהושע:																				קנו:
בשבת - דבריו קיימין, מפני שאינו יכול לכתוב, אבל לא בחול	רבי יהודה אומר, רבי אליעזר אומר:																				קנו:
בשבת אמרו, קל וחומר בחול.	רבי יהושע אומר:																				קנו:
כיוצא בו, זכין לקטן ואין זכין לגדול, דברי רבי אליעזר	[רבי אליעזר]																				קנו:
לקטן אמרו, קל וחומר לגדול.	רבי יהושע:																				קנו:
נפל הבית עליו ועל אביו או עליו ועל מורישי, והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב, יורשי האב אומרים: הבן מת ראשון ואח"כ מת האב, ובעלי החוב אומרים: האב מת ראשון ואח"כ מת הבן - ב"ש אומרים:	[בית שמאי]																				קנו:
נכסים בחזקתן.	בית הלל:																				קנו:
המלוה את חבירו בשטר - גובה מנכסים משועבדים, על ידי עדים - גובה מנכסים בני חורין.	תנן התם:																				קנו:
דאיקני וקנה, מהו?	בעי שמואל:																				קנו:
אליבא דרבי מאיר דאמר: אדם מקנה דבר שלא בא לעולם - לא תיבעי לך, דודאי קנה, אלא כי תיבעי לך - אליבא דרבנן דאמרי: אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם?																					קנו:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זה היה פיקח שמכר לו את הקרקע, מפני שהוא יכול למשכנו עליו.	רב יוסף: תא שמע, וחכמים אומרים:										⚡	◊	קנז.
מיניה קאמר? מיניה - אפילו מגלימא דעל כתפיה כי קא מיבעיא לן? דאיקני - קנה ומכר, דאיקני - קנה והוריש, מאי?	אמר ליה רבא:										!	◊	קנז.
נפל הבית עליו ועל אביו, עליו ועל מורישיו, והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב, יורשי האב אומרים: הבן מת ראשון ואח"כ מת האב, ובעלי חובות אומרים: האב מת ראשון כו'	רב חנא, תא שמע:										⚡	◊	קנז.
ואי סלקא דעתך דאיקני קנה ומכר, דאיקני קנה והוריש - לא משתעבד, נהי נמי דאב מית ברישא, דאיקני הוא											⚡		קנז.
מצוה על היתומים לפרוע חובת אביהן.	אמר להו רב נחמן, זעירא חברין תרגמה:										!	◊	קנז.
מלוה על פה הוא	מתקיף לה רב אשי:										⚡	◊	קנז.
מלוה על פה - אינו גובה לא מן היורשין ולא מן הלקוחות	ורב ושמואל דאמרי תרוייהו:										⚡	◊	קנז.
אלא הא מני? ר' מאיר היא											!		קנז:
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [רבי מאיר]										!	◊	קנז:
שטרי חוב המוקדמין פסולין, והמאוחרין כשרין	רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא, ת"ש:										⚡	◊	קנז:
ואי סלקא דעתך דאיקני קנה ומכר, דאיקני קנה והוריש - לא משתעבד, מאוחרין אמאי כשרין? דאיקני הוא											⚡		קנז:
הא מני? רבי מאיר היא											!		קנז:
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [רבי מאיר]										!	◊	קנז:
לשבח קרקעות כיצד? הרי שמכר שדה לחבירו והשביחה, ובא בעל חוב וטרפה, כשהוא גובה - גובה את הקרן מנכסין משועבדין, ואת השבח מנכסין בני חורין	רב משרשיא משמיה דרבא, תא שמע:										⚡	◊	קנז:
ואי סלקא דעתך דאיקני קנה ומכר דאיקני קנה והוריש - לא משתעבד, בעל חוב אמאי גובה שבחא?											⚡		קנז:
הא מני? ר' מאיר היא											!		קנז:
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.	דאמר: [רבי מאיר]										!	◊	קנז:
אם תמצא לומר: דאיקני קנה ומכר, דאיקני קנה והוריש לא משתעבד - הא לא משתעבד, אם תמצא לומר: משתעבד, לזה ולזה חזרו וקנה, מהו? לקמא משתעבד או לבתרא משתעבד?											^	◊	קנז:
ראשון קנה.	רב נחמן: הא מילתא איבעיא לן, ושלחו מתם:										!	◊	קנז:
יחלוקו.	רב הונא:										!	◊	קנז:
יחלוקו.	וכן תני רבה בר אבהו:										■		קנז:
מהדורא קמא דרב אשי אמר לן: ראשון קנה, מהדורא בתרא דרב אשי אמר לן: יחלוקו.	רבינא:										■		קנז:
והלכתא: יחלוקו.											■	◊	קנז:
לשבח קרקעות כיצד? הרי שמכר שדה לחבירו והשביחה, ובא בעל חוב וטרפה, כשהוא גובה - גובה את הקרן מנכסין משועבדין, ואת השבח מנכסין בני חורין	מיתבי:										⚡	◊	קנז:
ואם איתא, חצי שבח מבעי ליה											⚡		קנז:
מאי גובה נמי דקתני? חצי שבח.											!	◊	קנז:
נפל הבית עליו ועל אשתו, יורשי הבעל אומרים: אשה מתה ראשון ואחר כך מת הבעל, יורשי אשה אומרים: בעל מת ראשון ואחר כך מתה אשה - בית שמאי אומרים: יחלוקו	[בית שמאי]										⚡	■	קנז.
נכסים בחזקתן, כתובה - בחזקת יורשי הבעל, נכסים הנכנסין והיוצאין עמה - בחזקת יורשי האב.	בית הלל:										⚡	■	קנז.
בחזקת מי?											^		קנז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בחזקת יורשי הבעל	רבי יוחנן:									◆	!	◇	קנה:
בחזקת יורשי האשה	רבי אלעזר:									◆	!	◇	קנה:
יחלוקו.	רבי שמעון בן לקיש משום בר קפרא:									◆	!	◇	קנה:
הואיל והללו באין לירש והללו באין לירש - יחלוקו.	וכן תני בר קפרא:									■			קנה:
נפל הבית עליו ועל אמו - אלו ואלו מודין שיחלוקו.	[בית שמאי ובית הלל]											■	קנה:
מודה אני בזה שהנכסים בחזקתו.	רבי עקיבא:											■	קנה:
על החלוקין אנו מצטערין, אלא שבאת לחלק עלינו את השוין.	אמר לו בן עזאי:											◇	קנה:
בחזקת מי?											^		קנה:
בחזקת יורשי האם	רבי אילא:										!	◇	קנה:
בחזקת יורשי הבן.	רבי זירא:										!	◇	קנה:
כי סליק רבי זירא, קם בשיטתיה דרבי אילא	[רבי זירא]										■	◇	קנה:
שמע מינה: אוריא דארץ ישראל מחכים.	רבי זירא:										■		קנה:
וטעמא מאי?											^		קנה:
הואיל והוחזקה נחלה באותו שבט.	אביי:										!	◇	קנה:
על החלוקין אנו מצטערין וכו'.	אמר לו בן עזאי:											◇	קנה:
עדא אמרה: בן עזאי תלמיד חבר דרבי עקיבא הוה, דקאמר ליה: שבאת.	רבי שמלאי:										■	◇	קנה:
בן שלוה בנכסי אביו בחיי אביו, ומת - בנו מוציא מיד הלקוחות, וזו היא שקשה בדיני ממונות.	שלחו מתם:										■	◇	קנה:
לוה מאי מפיק?											⚡		קנה:
ועוד, לקוחות מאי עבידתיה?											⚡		קנה:
בן שמכר בנכסי אביו בחיי אביו, ומת - בנו מוציא מיד הלקוחות, וזו היא שקשה בדיני ממונות, ולימרו ליה: אבוך מזבין ואת מפיק?	אלא אי איתמר הכי איתמר:										⚡	◇	קנה:
ומאי קושיא? דלמא מצי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא, דעד דכתיב: (תהלים מ"ה) תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ											⚡	◇	קנה:
בן בכור שמכר חלק בכורה בחיי אביו, ומת בחיי אביו - בנו מוציא מיד הלקוחות, וזו היא שקשה בדיני ממונות, אבוה מזבין איהו מפיק?	אלא אי קשיא הא קשיא:										⚡	◇	קנה:
וכי תימא, הכא נמי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא											⚡		קנה:
אי מכח אבוה דאבא קא אתיא, בחלק בכורה מאי עבידתיה?											!		קנה:
ומאי קושיא? דלמא מצי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא ובמקום אב קאימנא											⚡	◇	קנה:
היה יודע לו עדות בשטר עד שלא נעשה גזלן, ונעשה גזלן - הוא אינו מעיד על כתב ידו, אבל אחרים מעידין. השתא איהו לא מהימן, אחרוני מהימני? וזו היא שקשה בדיני ממונות.	אלא אי קשיא הא קשיא:										⚡	◇	קנה:
מאי קושיא? דלמא כגון שהחזק כתב ידו בב"ד											⚡	◇	קנה:
היה יודע לו עדות בשטר עד שלא תפול לו בירושה - הוא אינו יכול לקיים כתב ידו, אבל אחרים יכולין לקיים כתב ידו.	אלא אי קשיא הא קשיא:										⚡	◇	קנה:
ומאי קושיא? דלמא הכא נמי, כגון שהחזק כתב ידו בב"ד											⚡		קנה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⊗ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היה יודע לו בעדות עד שלא נעשה חתנו, ונעשה חתנו - הוא אינו מעיד על כתב ידו, אבל אחרים מעידין. הוא לא מהימן, אחריו מהימני?	אלא אי קשיא הא קשיא:										⊗	
וכי תימא, הכי נמי כגון שהוחזק כתב ידו בכ"ד											!	
אף על פי שלא הוחזק כתב ידו בבית דין	והא אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										⊗	
ומאי קושיא? דלמא גזירת מלך היא דאיהו לא מהימן ואחריו מהימני, ולא משום דמשקך דאי לא תימא הכי, משה ואהרן לחותנם משום דלא מהימני הוא? אלא גזירת מלך הוא שלא יעידו להם, ה"ג גזירת מלך הוא שלא יעיד על כתב ידו לחותנן											⊗	
אלא, לעולם כדאמרין מעיקרא, ודקא קשיא לך תחת אבותיך יהיו בניך ההוא בברכה כתיב.											!	⊗
ומי מצית אמרת בברכה כתיב, אבל לענין דינא לא?											⊗	
נפל הבית עליו ועל אביו, עליו ועל מורישיו, והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב, יורשי האב אומרים: הבן מת ראשון ואח"כ מת האב, ובעל חוב אומר: האב מת ראשון ואחר כך מת הבן	והתניא:										⊗	
מאי לאו יורשי האב - בני, מורישיו - אחי											⊗	
ואי סלקא דעתך לא מציי אמר מכה אבוא דאבא קאתינא, דכי כתיב תחת אבותיך יהיו בניך - בברכה כתיב, כי מת הבן ואח"כ מת האב מאי הוי? נימא להו בע"ת: ירושת אבוהון קא שקילנא											⊗	
לא, יורשי האב - אחיו, מורישיו - אחי דאבוה.											!	⊗
בן מהו שיירש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מן האב?	בעו מיניה מרב ששת:										⊗	
האב שנשבה ומת בנו במדינה, ובן שנשבה ומת אביו במדינה - יורשי האב ויורשי הבן יחלוקו	אמר להו רב ששת, תניתוה:										!	⊗
היכי דמי?											⊗	
אילימא כדקתני											!	⊗
הי נינהו יורשי האב והי נינהו יורשי הבן?											⊗	
אלא לאו הכי קאמר: אב שנשבה ומת בן בתו במדינה, ובן בתו שנשבה ומת אבי אמו במדינה, ולא ידעין הי מינייהו מית ברישא - יורשי האב ויורשי הבן יחלוקו											⊗	
ואם איתא, נהי נמי דבן מת ברישא, לירתיה לאבוה דאמיה בקבריה ולירתניה לאחוה מן אבוה											⊗	
אלא לאו שמע מינה: אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מאב.											!	⊗
נפל הבית עליו ועל אמו - אלו ואלו מודים שיחלוקו	רב אחא בר מניומי לאביו, אף אגן נמי תנינא:										⊗	
ואם איתא, נהי נמי דבן מת ברישא, לירתיה לאמיה בקבריה ולירתו אינהו לאחי מאבוה											⊗	
אלא לאו שמע מינה: אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מן האב, שמע מינה.											⊗	
וטעמא מאי?											⊗	
נאמרה סיבה בן ונאמרה סיבה בבעל, מה סיבה האמורה בבעל - אין הבעל יורש את אשתו בקבר, אף סיבה האמורה בבן - אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מן האב.	אביו:										!	⊗
ההוא דאמר ליה לחבריה: נכסי דבר סיסין מזבנינא לך, הואי חדא ארעא דהוה מיקריא דבי בר סיסין, אמר ליה: הא לאו דבי בר סיסין היא, ואיקרוי הוא דמיקריא דבי בר סיסין, אתא לקמיה דרב נחמן											⊗	
אוקמה בידא דלוקח.	[רב נחמן]										⊗	
דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה.	רבא לרב נחמן:										⊗	
ורמי דרבא אדרבא, ודרב נחמן אדרב נחמן											⊗	
דההוא ד"ל לחבריה: מאי בעית בהאי ביתא? אמר ליה: מינך זבינתה ואכלית שני חזקה, אמר ליה: אנא בשכונא גואי הואי אתא לקמיה דרב נחמן											⊗	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בבא בתרא-מי שמת	מימרא	זיל ברור אכילתך.	■										◊	קנט:	
		דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה.	■										◊	קנט:	
		קשיא דרבא אדרבא, ודרב נחמן אדרב נחמן											◊	קנט:	
		דרבא אדרבא לא קשיא: הכא מוכר קאי בנכסיה, התם לוקח קאי בנכסיה.											!	◊	קנט:
		דרב נחמן אדרב נחמן לא קשיא: הכא כיון דאמר ליה דבי בר סיסין ומיקריא דבי בר סיסין, עליה דידיה רמא לגלויי דלאו דבי בר סיסין היא, הכא לא יהא אלא דנקיט שטרא, מי לא אמרינן ליה קיים שטרך											!	◊	קנט:
		הדרן עלך מי שמת											◊		

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-גט פשוט	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קס.
בבא בתרא-גט פשוט													קס.
מימרא													קס.
גט פשוט - עדיו מתוכו, מקושר - עדיו מאחוריו.													קס.
פשוט שכתבו עדיו מאחוריו, מקושר שכתבו עדיו מתוכו - שניהם פסולין.													קס.
מקושר שכתבו עדיו מתוכו - כשר, מפני שיכול לעשותו פשוט.	רבי חנינא בן גמליאל:												קס.
הכל כמנהג המדינה.	רבן שמעון בן גמליאל:												קס.
גט פשוט - עדיו בשנים, ומקושר - בשלשה.													קס.
פשוט שכתב בו עד אחד, ומקושר שכתב בו שני עדים - שניהם פסולין.													קס.
מנהגי מילי?													קס.
דאמר קרא: (ירמיהו לב) שדות בכסף יקנו וכתוב בספר החתום והעד עדים, שדות בכסף יקנו וכתוב בספר - זה פשוט, וחתום - זה מקושר, והעד - שנים, עדים שלשה, הא כיצד? שנים לפשוט, שלשה ואיפוך אנא	רבי חנינא:												קס.
מתוך שנתרבה בקשריו נתרבה בעדיו.													קס.
מהכא: (ירמיהו ל"ב) ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי, ואקח את ספר המקנה - זה פשוט, את החתום - זה מקושר, ואת הגלוי - זה פשוט שבמקושר, המצוה והחקים - אלו דברים ואיפוך אנא	רפרם:												קס.
מתוך שנתרבה בקשריו נתרבה בעדיו.													קס.
מהכא: (דברים י"ט) על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר, אם תתקיים עדותן בשנים, למה פרט לך בשלשה? לומר לך: שנים לפשוט, שלשה למקושר.	רמי בר יחזקאל												קס.
ואיפוך אנא													קס.
מתוך שנתרבה בקשריו נתרבה בעדיו.													קס.
והני להכי הוא דאתו? כל חד וחד למילתיה הוא דאתא													קס.
(ירמיהו ל"ב) שדות בכסף יקנו וכתוב בספר החתום - עצה טובה קא משמע לן, ואקח את ספר המקנה- הכי הוה מעשה, על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים - להקיש שלשה לשנים, בפלוגתא דרבי עקיבא אלא, מקושר מדרבנן, וקראי אסמכתא בעלמא.	לכדתניא:												קס.
וטעמא מאי תקינו רבנן מקושר?													קס.
אתרא דכהני הו, והו קפדי טובא ומגרשי נשיהו, ועבדי רבנן תקנתא, אדהכי והכי מיבתא דעתייהו.													קס.
התינח גיטין, שטרות מאי איכא למימר?													קס.
כדי שלא תחלק בין גיטין לשטרות.													קס.
היכן עדים חותמין?													קס.
בין קשר לקשר	רב הונא:												קס.
אחורי הכתב וכנגד הכתב מבחוץ.	רב ירמיה בר אבא:												קס.
לרב הונא דאמר בין קשר לקשר, קא סלקא דעתין בין קשר לקשר מגואי	רמי בר חמא לרב חסדא:												קס.
והא ההוא מקושר דקאתא לקמיה דרבי													קס.
ואמר רבי: אין זמן בזה?													קס.

central point for summary and review- וחזרה לסיכום ותורה- insertion of an earlier segment- קודמת- story-מעשה O	disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-
מקרא- key:	

בבא בתרא-גט פשוט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אמר ליה רבי שמעון ברבי לרבי: שמא בין קשריו מובלע?														קס:
פלייה וחזייה	[רבי]													קס:
ואם איתא אין זמן בזה ואין עדים בזה מיבעיא ליה														קס:
מי סברת בין קשר לקשר מגואי? לא, בין קשר לקשר מאבראי.	אמר ליה: [רב חסדא]													קס:
וניחוש דלמא זייף וכתב מאי דבעי, וחתימי סהדי														קס:
דכתיב ביה: שריר וקיים.														קס:
וניחוש דלמא כתב מאי דבעי, והדר כתב שריר וקיים אחרינא														קס:
חד שריר וקיים כתבינן, תרי שריר וקיים לא כתבינן.														קס:
וליחוש דלמא מחיק ליה לשריר וקיים, וכתב מאי דבעי והדר כתב שריר וקיים														קס:
תלויה מקויימת כשרה, מחק - פסול ואע"פ שמקיים. ולא אמרו מחק פסול - אלא במקום שריר וקיים וכשיעור שריר וקיים.	הא אמר ר' יוחנן:													קס: